

Таково е сичко-то промишеніе божіє за че-
ловѣка, отъ както е сгрѣшилъ Адамъ, па чакъ до-
гдѣ не е Богъ слово становлъ человѣкъ, и додгдѣ не
ны е дѣхъ свѣтый возвелъ на небеса-та, — сичко-
то това е описано въ два трїода, въ цвѣтній-а и
постній-а, за да са укрѣпавамы и спасавамы,
като си наѹмѣвамы за толкова добрины, кон-то
ни е Богъ сторилъ.

Освѣнѣе воскресеніе църкви-та не единѣ єван-
гелскій слѹчай не празнова съ толкова голѣмъ ра-
дость, съ колко-то рождество Христово, и не за
единѣ день не събрали толкова радостный пѣсны,
єданкви споредъ веърь-та а различны споредъ бо-
гато-то размишеніе. Споредъ примѣръ-а на ви-
тлеемски-тѣ пастири много църковни пастири и
пѣвцы спѣли съ около неїхъ свои-тѣ высоки пѣсны.
Рекла бы человѣкъ, че тѣхни-тѣ свѣти мисли по-
леко бы могли да пристїпїјта при божественно-
то дѣте въ мыслы-тѣ, нежели при отрастній-а страда-
далецъ на голготѣ, и че въ негово-то божество по-
малко страхъ задавало съ дѣтинско-то осмахваніе
нежели съ кривавый-а потъ. Чрезъ тѣхни-тѣ уста
допрѣла е и до насъ ангелска-та пѣснь: „слава въ
вышныхъ Богу и на земли мири, въ человѣцѣхъ
благоволеніе.“

Но както за сѣко христіанско празнованіе трѣ-
ба и дѣховно приготовленіе, за да пристїпимъ съ